

Վահան Տերյան

Հրաժեշտ

Դու գնում ես՝ չգիտեմ ուր,
Լուռ ու տխուր,
Հեզ գունատվող աստղի նըման:
Ես գնում եմ տրտում-մենակ,
Անժամանակ
Ծաղկից ընկած թերթի նըման:
Դու գնում ես՝ չգիտեմ ուր,
Սրտակրտուր
Լացող պահած իմ հայացքից:
Ես գնում եմ լուռ անտրտում,
Բայց իմ սրտում
Ցավ է անվերջ, մահո՛ւ կսկիծ...

1904